

Vilijam Engdal: Svetski skandal oficijalnih naučnih krugova!

Zdrava Srbija, 30.03.2013.
Saša Bugarčić

Istraživanjima tima naučnika sa francuskog Univerziteta „Caen“ predvođenog profesorom Žilom-Erikom Seralinijem došlo se do šokantnih podataka o smrtonosnim efektima „Monsantovog“ kukuruza NK603 i „Monsantovog“ herbicida „Raundapa“; Istraživanje je koštalo tri miliona evra, a upućeni tvrde da „posle objavljivanja rezultata ništa neće biti kao pre.“

Studija tima naučnika sa francuskog univerziteta Kaen (Caen), predvođenog profesorom Žilom-Erikom Seralinijem, objavljena septembra 2012. godine u uglednom časopisu „Food and Chemical Toxicology“, svojim šokantnim pokazateljima o smrtonosnim efektima Monsantoovog kukuruza NK603 i Monsantoovog herbicida Roundap-a, pokazala je pravu prirodu preuzimanja poljoprivredne proizvodnje od krugova koji teže da postanu vlasnici planete i onih koji će kontrolisati poreklo i tokove života na njoj. Tim profesora Seralinija prvi je, i to u najvećoj tajnosti, kako bi izbegao pritiske, sproveo dvogodišnje istraživanje na grupi od preko 200 pacova. Istraživanje je koštalo tri miliona evra i posle njegovih rezultata ništa nije bilo niti će biti kao pre. Serija standardizovanih napada kojima je korumpirana nauka pokušala da diskredituje nalaze Seralinijeve studije samo je još više uverila čovečanstvo da nauka i

naučnici bez savesti saučestvuju u postavljanju smrtonosne klopke, koju su osmislile psihopate željne da planetu oslobode „suvišnih ljudi“.

O istraživanju profesora Seralinija i pokušaju njegov diskreditacije razgovaramo sa Vilijamom Engdalom (**William Engdahl**), **autorom studije „Seme uništenja“**, čije je nedavno objavljeno drugo izdanje na nemačkom jeziku dopunjeno poglavljem koje je posvećeno analizi Seralinijevog eksperimenta, koji je šokirao svet, kao i sprezi Monsanta, GMO agrohemijskog kartela, političara, naučnika i medija, spremnih da unište živote najvećeg broja ljudi na planeti, u međuvremenu proglašenim i tretiranim kao „beskorisni žderači hrane“.

Prva **knjiga Vilijama Engdala „Stoleće rata: anglo-američka naftna politika i Novi svetski poredak“** pokazala je skrivenu agendu vođenja ratova i ulogu politike nafte i energenata u brojnim događajima, poput prvog naftnog šoka ranih 70-tih, zbacivanja šaha u Iranu 1979. i brojnih drugih.

Engdalova knjiga „Seme uništenja: Skrivena agenda GMO“ pokazala je da se eugenička ideja krije u osnovi nametanja GMO semena koja, kako autor kaže u predgovoru: „nadilazi sve što je ovaj pisac tokom svog rada otkrio na području ekonomskih i političkih događaja, nafte, svetske poljoprivrede i trgovine... Zavera o manipulaciji genima, jer to jeste zavera, tako je velika da izmiče ljudskoj mašti. Ona je tako smela i istovremeno tako jednostavna da je do danas uspevala da prođe uglavnom neotkrivena.“

Vilijam Engdal autor je i knjiga „Dominacija punog spektra: Totalitarna demokratija i Novi svetski poredak“; „Bogovi novca: Vol Strit i smrt američkog veka“.

Kako komentarišete činjenicu da je studija koju je uradio tim profesora Seralinija prva dugoročna studija o efektima ishrane GM semenom na svetu iako su prošle gotovo dve decenije otkako su pod okriljem doktrine o „supstancijalnoj ekvivalentnosti“, genetički modifikovani usevi plasirani u gotovo sve delove sveta?

- To je zaprepašćujuće. Niko do sada nije uradio studiju tokom dvogodišnjeg života pacova – ni jedna vlada, univerzitet, ni jedan proizvođač hrane za krajnjeg korisnika kakvi su Nestle, Unilever, Kraft ili bilo koji mega-proizvođač hrane koji koristi GMO i GM produkte.

Sve prethodne studije su trajale tri meseca ili kraće, što je veoma kratak period da bi se utvrdili mogući efekti na ishranu GM hranom, koje je Seralinijeva studija dramatično pokazala.

Studija je pokazala da Monsanto kukuruz NK603, kao i najkorišćeniji herbicid Raundap, korišćeni nezavisno ili združeno, izazivaju tumore, poremećaje autoimunog sistema, hormona i čitav niz drugih poremećaja koji dovode do prerane smrti pacova hranjenih „frankenštajn hranom“, kako glasi naziv koji je semenu uništenja nadenula britanska štampa. Radi se o veoma pažljivo dokumentovanom istraživanju sprovedenom tokom dve godine na grupi od 200 pacova podeljenih u dve grupe: jednu u kojoj su pacovi hranjeni organskom hranom (kontrolna grupa) i drugu u kojoj su hranjeni GM hranom.

- Seralini i njegov tim zapravo su reprodukovali Monsanto studiju iz 2004, objavljenu u istom naučnom časopisu i upotrebljenu od EFSA-e za pozitivnu evaluaciju NK603 2009. godine. Seralini je to mogao da učini tek pošto je dobijena velika pravna bitka i Monsanto bio prinuđen da objavi rezultate ove svoje studije.

Seralinijev tim je bazirao svoj eksperiment na istim protokolima na kojima se zasnivala Monsanto studija, ali, što je veoma važno, testirajući više parametara mnogo češće.

I pacovi su testirani tokom mnogo dužeg perioda – tokom čitavog njihovog prosečnog dvogodišnjeg veka, umesto 90 dana, koliko je trajalo Monsanto ustraživanje. Dugoročnost istraživanja u ovom slučaju je od najvećeg značaja. Prvi tumori su se pojavili nakon 4-7 meseci tokom izvođenja studije. U ranijoj od industrije sprovedenoj studiji istog GM semena Monsanto NK603 takođe su se pojavili znaci toksičnosti, ali su oni zanemareni kao „biološki beznačajni“ i od industrije i EFSA-e.

Studija je takođe urađena na najvećem broju pacova ikada proučavanih u analizi uticaja standardne GM ishrane. Seralinijeva studija je „takođe po prvi put testirala tri doze (umesto dve, po uobičajenom 90-dnevnom istraživanju): (1) isključivo na Raundap tolerantnog NK603 GM kukuruza; (2) GM kukuruza tretiranog Raundapom; i (3) isključivo Raundapom u veoma niskim ekološki relevantnim dozama, počevši od doza koje su ispod nivoa opsega koji dozvoljavaju regulatorni organi kod ishrane GM-om i upotrebe vode za piće“.

Nalazi ove studije upalili su sve alarme za opštu uzbunu. Zaključak studije je: „Kod ženki sve tretirane grupe umrle su 2-3 puta više i brže nego kontrolna grupa. Ova razlika je bila vidljiva i u tri grupe mužjaka hranjenih sa GMO. Svi rezultati su bili hormon i seks zavisni, a patološki profili su bili uporedivi. Ženke su razvile velike mlečne tumore gotovo uvek češće i pre kontrolne grupe; hipofiza je bila drugi najveći ugroženi organ; seksualna hormonalna ravnoteža je narušena i u slučaju primene GM kukuruza i u slučaju primene Raundapa.

U tretiranih mužjaka kongestija jetre i nekroza bile su 2,5-5,5 puta učestalije nego u kontrolne grupe. Ova patološki nalaz potvrđen je i optičkom i transmissionom elektronskom mikroskopijom. Zabeležena ozbiljna nefropatija generalno je bila 1,3-2,3 učestalija nego kod kontrolne grupe. Mužjaci su dobili četiri puta više velikih opipljivih tumora nego kontrolna grupa ..."

Četiri puta znači 400 odsto veći tumori kod onih pacova koji su hranjeni GM kukurozom od onih koji su normalno hranjeni u kontrolnoj grupi. Štaviše, Seralinijev tim je izvestio sledeće: „Na početku 24-mesečnog perioda 50–80 odsto ženki razvilo je tumore u svim tretiranim grupama sa i do tri tumora po životinji, dok je samo 30 odsto kontrolne grupe (one koja nije hranjena GM hranom) bila pogođena. Grupa tretirana Raundapom pokazala je najveću učestalost incidence tumora sa 80 odsto životinja koje su razvile po tri tumora po ženki u svakoj grupi“.

Ovi alarmantni rezultati nisu mogli biti vidljivi tokom prvih 90 dana, što je vreme trajanja svih Monsantoovih i agrohemijskih testiranja do danas, i jasan pokazatelj razloga zbog kojih industrija izbegava da izvede duža ispitivanja.

Seralini i saradnici su dokumentovali svoje alarmantne nalaze u vezi sa Raundapom gde su zaključili: „Primetili smo izraženu indukciju rasta tumora dojke kod grupe hranjene Raundapom, čak i kod najmanjih doza koje su davane. Pokazalo se da Raundap razara aromataze koje sintetišu estrogen, ali takođe i remete funkciju estrogenih i androgenih receptora u ćeliji. Dalje, Raundap remeti funkciju polnih žlezda in vivo, i kod mužjaka takođe. Polni steroidi su takođe promenjeni kod tretiranih pacova. Ovi hormon-zavisni fenomeni su potvrđeni povećanom disfunkcijom hipofize kod tretiranih ženki.“

Herbicid Raundap, prema uslovima licencnog ugovora sa Monsanto, mora da bude upotrebljen za Monsanto i većinu drugih GM semena. Zapravo, seme je i „modifikovano“ kako bi bilo rezistentno na ubilačke efekte Raundapa na korove. Raundap je prodavan i reklamiran širom planete kao korovski ubica br. 1 u svetu.

- Jedna druga Seralinijeva studija pokazuje da su: „GM biljke modifikovane da sadrže pesticide, bilo putem tolerancije na herbicide ili tako što same proizvode insekticide, ili poseduju oba svojstva, tako da se mogu smatrati „pesticidnim biljkama“ (Gilles-Eric Seralini et al, Genetically modified crops safety assessments: present limits and possible improvements, Environmental Sciences Europe 2011, 23:10, accessed in <http://www.enveurope.com/content/23/1/10>).

Biljke otporne na Raundap, kakva je ispitivani Monsanto NK603 kukuruz, modifikovane su kako bi postale otporne na glifosat, hemikaliju koja, zajedno sa aditivima koji se dodaju, predstavlja moćni herbicid. GM biljke izložene glifosatu mogu čak i da akumuliraju ostatke Raundapa tokom svog života. Glifosat i njegov glavni metabolit AMPA (sa svojom toksičnošću) nalaze se regularno i regulatorno u tim biljkama i tako dospevaju u organizam ljudi koji se njima hrane.

Monsanto konstantno odbija zahteve naučnika da objavi koje se hemikalije osim glifosata koriste u formuli Raundapa, pravdajući to poslovnim tajnom. Jasno je zašto: misteriozna formula predstavlja smrtonosni koktel koji toksično deluje na ljudske ćelije, i to u mnogo manjim dozama od onih koje se koriste u poljoprivredi.

Mamarni tumori koji su se razvili u pacova hranjenim GMO kukuruzom i/ili niskim nivoima Raundapa. Iz studije: „Dugoročna toksičnost herbicida Roundup i Raunap-tolerantnog GM- kukuruza“, objavljen u naučnom časopisu Food and Chemical Toxicology.

Unosna i zaglušujuća medijska kampanja diskreditacije zaključaka Seralinijeve studije pokrenuta je samo nekoliko časova nakon što je ova studija objavljena.

- Kampanja diskreditacije Seralinijeve studije zasnivala se na tipskim optužbama, kakve se redovno primenjuju kada se radi o pokušaju opovrgavanja rezultata časnih, eminentnih naučnika, posvećenih zaštiti života ljudi.

Oficijelno savetodavno telo EU za bezbednost hrane, sastavljeno od „nezavisnih“ eksperata, EFSA, obrušilo se na Seralinijevu studiju a da samo nije nikada izvelo nikakvu dugoročnu studiju na osnovu koje bi dokazalo da je GM hrana bezbedna. Ono što je nepoznato stanovnicima EU je činjenica da su mnogi članovi naučnog odbora EFSA-e povezani direktnim i indirektnim vezama sa GMO industrijom i kao takvi zaduženi za njeno nadgledanje i kontrolu.

Organizacija koja bi trebalo da brine o javnom zdravlju i bezbednosti hrane izbušeno je sa svih strana korupcijom i kupovinom uticaja.

Za one koji su upoznati sa nemilosrdnom taktikom Monsanta i globalnog agrohemijskog kartela koji stoji iza GMO ovakav napad na veoma značajnu Seralinijevu studiju nije nikakvo iznenađenje. Čitava istorija komercijalizacije patentiranog Monsantoovog semena kukuruza, soje, pamuka i ostalih mnogobrojnih useva, još od vremena kada je prvi put zasejano u SAD 1992. godine ispunjena je podmićivanjima vladinih službenika, korumpiranjem naučnika, pritiskom zvaničnika Stejt Departmenta na EU i ostale zemlje,

obmanjivačkim reklamnim kampanjama, kojima već dve decenije pune ljudima glave da je GM hrana „odgovor na glad u svetu“, kao i da su GM usevi i herbicidi „daleko više prijateljski prema okolini“ od normalnih useva.

Naučna organizacija EU za regulatorna pitanja u domenu hrane, EFSA (EU scientific food regulatory organization), preporučila je 2009. godine da se izda dozvola za Monsantoov kukuruz NK603. **Seralinijevi rezultati odjeknuli su kao bomba, osvetlivši na trenutak scenu karakterističnu za vreme vladavine zla u kojem živimo.** Ko čini mogućim da se smrtonosne supstance nađu na trpezi ljudi širom sveta?

- „Naučna“ kontrola GMO biznisa, kako se i ovoga puta pokazalo, ne predstavlja ništa drugo do davanje dozvole za sve što Monsanto i druge GMO kompanije serviraju. Seralinijevo istraživanje zaista je prasnulo kao naučna termonuklearna bomba, pokazujući lanac sprege između Monsanto i GMO agrohemijskog kartela, komesara EU, i naučnika EFSA, glavnih medija i nekoliko članova vlada članica EU uključujući Španiju i Holandiju.

EFSA se našla u unakrsnoj vatri zbog Seralinijevih rezultata i bila je prinuđena da u svom oficijelnom listu prizna da se u odluci o davanju pozitivnog mišljenja oslonila na izveštaj „kompetentnih autoriteta“ i španske Komisije za biološku sigurnost. Španski izveštaj, međutim, bio je u suštini neubedljiv i sve drugo osim nezavisan. U njemu se kaže: „prema sadašnjem stanju naučnog znanja i nakon ispitivanja postojećih informacija i podataka dobijenih od strane kompanije Monsanto, španska Komisija za biosigurnost može da dâ pozitivno mišljenje o komercijalizaciji kukuruza NK603 u EU...“ Španija i Holandija su odmah aplicirale za dobijanje licence.

Visoka „naučna“ utemeljenost dokaza o bezbednosti ovog kukuruza navela je briselski naučni panel EFSA da zaključi kako je „kukuruz NK603 bezbedan koliko i konvencionalni kukuruz“. „Kukuruz NK603 i iz njega proizvedeni produkti ne proizvode nikakve neželjene poledice na zdravlje ljudi i životinja“

Tri godine nakon komercijalne upotrebe ovog Monsantoovog semena u EU, Seralinijeva studija pokazuje o kakvoj se bezbednosti radi: kancerogenim tumorima i ranom umiranju pacova hranjenim ovim od korumpirane EU nauke svesrdno preporučenim semenom uništenja.

Kakav je bio odgovor Komisije EU i EFSA, kada je Seralinijeva studija, nakon pozitivne naučne recenzije objavljena u veoma prestižnom međunarodnom naučnom časopisu?

- Reakcija je bila očekivana i u najboljoj tradiciji bezočnih obmana i prikrivanja ogromne korumpiranosti naučnika od Monsantoovog lobija.

Samo nekoliko nedelja pošto je studija bila publikovana, 28. novembra 2012. godine, EFSA je u Briselu zaključila da „ozbiljni defekti u dizajnu i metodologiji Seralinijevog istraživanja nisu prihvatljivi i da nema nikakve potrebe da se ponovo evaluira GM kukuruz NK603“. Per Bergman, koji se nalazi na čelu EFSA izjavio je da naučni rad Seralinijevog tima nije dovoljno naučno utemeljen za procenu rizika (!). Ništa nije moglo biti dalje od istine.

Naravno, sasvim je jasno da se radilo o bednom pokušaju zataškavanja istine da su naučnici u spomenutim regulatornim i savetodavnim telima upleteni u mrežu interesa i korupcije. O tome svedoči „Corporate Europe Observer“, nezavisna grupa za monitoring ponašanja korporativne EU, koja je zaključila da je van svake sumnje da se u slučaju naučnika koji su korporativni interes stavili ispred naučnog radi o sukobu interesa te da je ono što se dogodilo potkopalo njihov kredibilitet.

Sukob interesa kreće se u domenu dobijanja fondova za istraživanje od biotehnoške industrije, članstva u udruženjima, objavljivanja i dobijanja pozitivnih recenzija u publikacijama koje ova industrija sponzorise. Sukob interesa se potom otkriva i u naučnom interesu nekih članova panela koji, recimo, učestvuju u radu na proizvodnji transgenih biljaka, poput krompira sa genima otpornim na antibiotik – uključujući nptII.

Zanimljivo je i ovo: bez obzira na to što ni jedan od članova panela za GMO EFSA nije medicinski ekspert za upotrebu antibiotika u humanoj medicini, oni su doneli zajedničku odluku da „neomicin i kakamicin predstavljaju antibiotike sa 'malo ili ni malo' terapijskog značaja“. Ovo je još zanimljivije ako uzmemo u obzir da je Svetska zdravstvena organizacija 2005. godine klasifikovala ove antibiotike kao „izuzetno značajne“. U ovom obrtu ključnu ulogu odigrao je holandski naučnik Hari Kiper (Harry Kuiper), predsedavajući GMO panela EFSA, blisko povezanog sa biotehničkom industrijom.

Kiper je otvoreni zagovarač smanjenja kontrole u pogledu proliferacije GMO u EU. Tokom njegovog predsednikovanja, nakon 2003. godine, EFSA je od potpunog nepristajanja na GMO stigla do 38 GM semena koja su dozvoljena u ljudskoj ishrani. Kriterijumi za odobrenje su razvijeni u saradnji sa Monsanto i GMO industrijom i pseudo-naučnom grupom pod nazivom ILSI – Međunarodni institut za prirodne nauke (International Life Sciences Institute), stacioniranom u Vašingtonu. Ovaj institut čine ljudi iz Monsanto, ADM (jedan od najvećih snabdevača GM sojom i kukuruzom), Koka-kola, Kraft, glavni korisnik GM

sastojaka u pripravljanju hrane i Nestle, drugi gigant po redu u GMO industrijalizaciji hrane.

I, sada možete da sagledate dimenzije sukoba interesa: čovek na čelu EFSA, koja treba da objektivno procenjuje bezbednost GM hrane, istovremeno je član udarne eskadrile GMO industrije. I on ostaje na čelu uprkos velikim kritikama koje dolaze od strane brojnih NVO, pa čak i od Komisije i zemalja članica EU.

Radi se, dakle, o neumornim „rotirajućim vratima“ u Briselu postavljenim između GMO industrije i regulatornog tela kome je povereno donošenje nepristrasnih odluka o rizicima GM hrane u EU. Bilo je sasvim u skladu sa tom činjenicom da EFSA osudi Seralinijevo istraživanje.

EFSA nije jedini izvor bezobzirne i nemilosrdne podrške GMO industriji. Nekoliko nedelja pre pojave Seralinijeve studije, En Glover (Anne Glover), glavni naučni savetnik Evropske komisije, rekla je u jednom intervjuu 24. jula, 2012: „Nema dokazanog slučaja bilo kakvih negativnih efekata na zdravlje ljudi, zdravlje životinja ili zdravlje životne sredine... Nema više rizika u ishrani GMO hranom od ishrane konvencionalno uzgajanom hranom.“ Glover istrajava u svom „punom brzinom napred sa GMO“ stavu uprkos anketama koje pokazuju da je 60-80 odsto građana EU protiv GMO. Da postoji makar i zrno pretenzija na naučnu odgovornost u tom veoma korumpiranom panelu EFSA ili u kancelariji profesorke Glover, smesta bi bile pokrenute slične dugotrajne studije na pacovima u kojima bi bili ispitivani rezultati Seralinijevog ispitivanja. No oni to neće ni slučajno poduzeti. Nošeni krilima Monsantoovog lobija oni neće poduzeti ništa drugo do jalovo ponavljati mantru o „nedostatnom istraživanju i njegovoj naučnoj neutemeljenosti“, očekujući da poslušnički mediji zaustave dejstvo Seralinijevih poražavajućih i veoma uznemiravajućih nalaza. Tako je to sada, a tako je bilo i u čitavoj mračnoj istoriji širenja patentiranog GM semena i njegovog pratioca: toksičnog herbicida kakav je Raundap.

Pritisak na Srbiju da izmeni zakone i ustav koji je štite od semena uništenja je ogroman. Predstavnici ambasade SAD nastupaju na okruglim stolovima koje organizuje Privredna komora Beograda, preteći da će Srbija nepristajanjem ugroziti bilateralne odnose sa SAD i pristup u STO.

- To je standardna procedura. Kontrovezni Vikiliks je obelodanio depeše iz američke ambasade u Parizu koje ukazuju na to da je Stejt department SAD bio i ostao aktivno angažovan u promociji privatne kompanije Monsanto, kao i da je koristio zvanični diplomatski pritisak kako bi postigli da francuska vlada dozvoli GMO. Jasno je da je u pitanju i pritisak da se Srbija pridruži STO, budući da pravila koja uspostavlja ova organizacija (STO) stavlja prioritet trgovine iznad

zdravlja i bezbedonosti zemlje. Poljoprivredna problematika se u okviru STO rešava po nacrtima vodećih kompanija SAD za agrobiznis, kakva je najveći svetski posednik GMO semena Monsanto.

Svi pravci analize koju ste izneli u prvom nemačkom izdanju vaše knjige „Seme uništenja“, pokazali su se kao tačni. BT pamuk doveo je do pobačaja u setvi i masovnih samoubistava seljaka u Indiji; uzgajanje „frankenštajn“ semena kukuruza i soje u SAD, potvrdilo je da je za uzgoj GM soje potrebno daleko više herbicida a nikako manje, što je bio jedan od propagandnih slogana pri nametanju „frankenštajn hrane“ širom sveta dok je upotreba Raundapa u SAD dovela do pojave „superkorova“, nakon što je korov razvio rezistentnost na ovaj herbicid. **Istinsku namenu GM semena pokazuje međutim Gejtsova „Banka sudnjeg dana“: banka semena napravljena kako bi osigurala božije seme za globalnu elitu pošto „semenom zla“ unište čovečanstvo.**

- Gejtsova Banka semena je jedan od najbizarnijih i najalarmantnijih razvojnih projekata koji se odnose i na GM i ne-GM. Ova banka semena ugrađena u planinu u Svalbardu unutar udaljenog Arktičkog kruga, krunski je dokaz da projekat predstavlja ogromnu nuklearnu bombu. Projekat je prvenstveno finansirala Rokfelerova Fondacija i fondacija Bila i Melinde Gejts, i zvanično je otvorena februara 2008. Do danas je u Banci pohranjeno preko 20 miliona semena, što je približno jedna trećina najvažnijih svetskih sorti prehrambenih useva. Ova činjenica postaje interesantnija kada se zna da Rokfelerova Fondacija, koja je pokrenula ceo projekat u vezi sa GMO, trošila i troši stotine miliona dolara na istraživanja kako bi stekla monopol u oblasti poljoprivrede, poput onog što su uradili sa monopolom na kontrolu svetske nafte. Fondacija Bila i Melinde Gejts glavni je deoničar Monsanto, najveće svetske GMO kompanije u oblasti agrobiznisa.

Ne treba nipošto smetnuti sa uma da su ova dva od poreza oslobođena moćna američka giganta: Fondacije Rokfelera i Gejtsa, zajedno sa bivšim generalnim sekretarom UN Kofijem Ananom, pokrenule veliki projekat lažno nazvan „Alijansa za zelenu revoluciju u Africi“ (AGRA). Pod zavodljivim parolama da je u pitanju organizacija predvođena Afrikancima koji promovišu afrička rešenja u poljoprivredi, krila se organizacija kojom su upravljali ljudi iz ovih fondacija čiji je istinski cilj bio uvođenje Monsantoovog GM semena u Africi. I Bil Gejts i Dejvid Rokfeler su zakleti i osvedočeni zagovornici eugenike, smanjenja globalne populacije. Osobito one tamnije puti.

Razgovor vodila Biljana Đorović

Tekst preuzet sa <http://srbijabezgmo.wordpress.com/a>>